

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

111767

دانشگاه شهرکرد

دانشکده دامپزشکی

جستجو و تعیین توالی ژنوم ویروس کم خونی عفونی جوجه
(CIAV)

در گله های گوشتی منطقه شهرکرد

پایان نامه دکترای عمومی دامپزشکی

دانشگاه شهرکرد
فصلنامه علمی
پایان نامه

جعفر براتی

۱۳۸۸ / ۴ / ۱۲

استاد راهنما

دکتر ایرج کریمی

۱۳۸۶

۱۱۱۶۴۶

دانشکده دامپزشکی

پایان نامه دکترای آقای جعفر براتی

تحت عنوان

**جستجو و تعیین توالی ژنوم ویروس کم خونی عفونی جوجه
(CIAV)
در گله های گوشتی منطقه شهر کرد**

در تاریخ ۸۰۴/۱۱/۱۷ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و با رتبه ..... مورد تصویب نهایی قرار گرفت.

دکتر ایرج کریمی

دکتر محمد رضا محزونیه

دکتر عبدالکریم زمانی مقدم

دکتر مجتبی بنیادیان

۱. استاد راهنمای پایان نامه

۲. استاد مشاور پایان نامه

۳. استاد داور

۴. استاد داور

دکتر پژمان میرشکرایی

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

مسئولیت کلیه عقاید و نظراتی که در این پایان نامه آورده شده است به عهده نگارنده بوده و دانشکده دامپزشکی هیچگونه مسئولیتی را در این زمینه تقبل نمی نماید.

دکتر عبدالکریم زمانی مقدم
رئیس دانشکده دامپزشکی

از دست و زبان که برآید   کز عهده شکرش بدر آید   (شیخ اجل)

با سپاس فراوان از استاد گرانقدر جناب آقای دکتر ایرج کریمی

تقدیر و تشکر از اساتید بزرگوار:

جناب آقای دکتر محمد رضا محزونیه

جناب آقای دکتر عبدالکریم زمانی مقدم

جناب آقای دکتر مجتبی بنیادیان

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات ،
ابتکارات و نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع
این پایان نامه متعلق به دانشگاه شهر کرد است.

تقدیم به گرامیان عزیز:

پدر و مادرم

مهندس داریوش بابااحمدی

دکتر فرید براتی

دکتر فرهاد براتی

مهندس محمد براتی

فاطمه براتی

فهرست مطالب

صفحه

• فصل اول

مقدمه و تعریف:

۱-۱-۱ پیشگفتار..... ۱

فصل دوم

کلیات

۱-۲ عفونت های سیرکو ویروسی.....	۳
۲-۱-۲ کم خونی عفونی جوجه.....	۳
۳-۱-۲ اهمیت اقتصادی.....	۴
۲-۲ اتیولوژی.....	۴
۱-۲-۲ طبقه بندی.....	۴
۲-۲-۲ مورفولوژی.....	۴
۳-۲-۲ ترکیب شیمیایی.....	۵
۴-۲-۲ پروتئین های ویروسی.....	۶
۵-۲-۲ تکثیر ویروس.....	۷
۶-۲-۲ مقاومت به عوامل فیزیکی و شیمیایی.....	۸
۳-۲ طبقه بندی سویه ها.....	۸
۱-۳-۲ خواص آنتی زنی.....	۸
۲-۳-۲ تفاوت های ملکولی.....	۸
۳-۳-۲ پاتوژنیسیته.....	۹
۴-۳-۲ تخفیف حدت یافتن.....	۹
۴-۲ میزبان های آزمایشگاهی.....	۹
۱-۴-۲ کشت سلولی.....	۱۰
۲-۴-۲ جوجه.....	۱۰
۳-۴-۲ جنین جوجه.....	۱۰
۵-۲ پاتولوژی و اپیزوتیولوژی.....	۱۱
۱-۵-۲ بروز و انتشار جهانی.....	۱۱
۲-۵-۲ میزبان های طبیعی و تجربی.....	۱۱
۳-۵-۲ انتقال.....	۱۱
۴-۵-۲ دوره نهفتگی.....	۱۲
۵-۵-۲ نشانه های کلینیکی.....	۱۲
۶-۵-۲ هماتولوژی.....	۱۲
۷-۵-۲ میزان ابتلا و مرگ میر.....	۱۳

۱۳	۶-۲ پاتولوژی
۱۳	۱-۶-۲ ضایعات ماکروسکوپی
۱۴	۲-۶-۲ سندروم کم خونی خونریزی دهنده اپلاستیک
۱۴	۳-۶-۲ هیستوپاتولوژی
۱۴	۴-۶-۲ جراحات فوق ساختمانی
۱۴	۷-۲ بیماری زایی
۱۵	۱-۷-۲ مقاومت سنی
۱۵	۲-۷-۲ آنتی بادی های مادری
۱۵	۳-۷-۲ مقاومت ژنتیکی
۱۵	۸-۲ سیستم ایمنی
۱۵	۱-۸-۲ ایمنی فعال
۱۶	۲-۸-۲ ایمنی غیر فعال
۱۶	۳-۸-۲ تضعیف ایمنی
۱۶	۹-۲ تشخیص
۱۶	۱-۹-۲ جداسازی و تعیین هویت CIAV
۱۷	۲-۹-۲ جستجوی CAIV به کمک PCR
۱۷	۳-۹-۲ سرولوژی
۱۸	۱۰-۲ کنترل و پیش گیری
۱۸	۱-۱۰-۲ روند مدیریت
۱۹	۲-۱۰-۲ واکسیناسیون
۱۹	۱۱-۲ آزمایش PCR
۱۹	۱-۱۱-۲ مقدمه
۱۹	۲-۱۱-۲ همانند سازی اسید نوکلئیک در آزمایشگاه
۲۱	۳-۱۱-۲ انتخاب آنزیم
۲۱	۴-۱۱-۲ دیگر واکنش گرهای PCR
۲۱	۱-۱۲-۲ داکسی نوکلئوزید تری فسفات
۲۱	۲-۱۲-۲ بافرها و $MgCl_2$
۲۲	۳-۱۲-۲ پرایمرها
۲۲	۱۳-۲ آشکار سازی و تجزیه تحلیل محصول PCR
۲۳	۱۴-۲ طرح کلی تعیین توالی
۲۳	۱-۱۴-۲ روش اختتام زنجیره
۲۳	۲-۱۴-۲ روش شیمیایی تعیین توالی

• فصل سوم

روش کار

۲۴.....	۱۱-۳ استخراج DNA
۲۵.....	۲-۳ آزمایش PCR
۲۵.....	۱-۲-۳ پرایمر ها
۲۵.....	۲-۲-۳ طرز رقیق کردن پرایمر ها
۲۵.....	۳-۲-۳ برنامه سیکل حرارتی جهت تکثیر ژن CAIV
۲۶.....	۴-۲-۳ آماده کردن مخلوط اصلی
۲۷.....	۵-۲-۳ نحوه الکتروفورز فرآورده های PCR
۲۸.....	۳-۳ روش تعیین توالی مستقیم
	• فصل چهارم
۲۹.....	نتایج
۲۹.....	۱-۴ نتایج حاصل از انجام آزمایشات
۳۰.....	۲-۴ تعیین توالی
۳۳.....	۳-۴ مقایسه توالی به دست آمده با سایر توالی های موجود از ویروس کم خونی عفونی
	• فصل پنجم
۳۹.....	بحث
۴۱.....	منابع

چکیده:

عامل بیماری کم خونی عفونی جوجه ویروسی با ژنوم DNA تک رشته ای حلقوی از خانواده سیرکو ویریده می باشد که اولین بار در سال ۱۹۷۹ در ژاپن جدا سازی شد. علائم این بیماری شامل کم خونی شدید همراه با هماتوکریت پایین، آتروفی بورس،طحال، تیموس، مغز استخوان، سرکوب ایمنی و افزایش حساسیت نسبت به سایر بیماری های باکتریایی ویروسی انگلی و قارچی می باشد. همچنین عفونت با این ویروس به صورت تحت کلینیکی موجب بروز خسارت اقتصادی فراوانی در گله های جوجه گوشتی می باشد. راههای تشخیص این بیماری شامل جستجوی ژنوم این ویروس با آزمایش PCR جدا سازی ویروس و آزمایشهای سرولوژی می باشد. در این مطالعه ژنوم ویروس به کمک آزمایش PCR جدا سازی شد از میان ۷۷ نمونه کار شده ۵ نمونه مثبت به وسیله پرایمر های CA1NF و CAN2R ثبت شد که درصدی معادل ۶/۲٪ را به خود اختصاص می دهد. در ادامه به وسیله روش تعیین توالی مستقیم تعیین توالی شد و به کمک نرم افزار Bio edit و برنامه Blast میزان شباهت آن با سویه های هاریانا و ماهاراشترا ۹۸٪ به دست آمد. موارد مثبت در تعیین توالی کاملاً شبیه به یکدیگر بوده و مکان شباهت نوکلئوتیدها از شماره ۶ جدایه ناحیه شهر کرد با نوکلئوتید شماره ۱۶۴ از جدایه های هاریانا و ماهاراشترا می باشد. با توجه به شباهت فیلوژنیک به نظر می رسد که جدایه شهر کرد و هاریانا و ماهاراشترا خاستگاه یکسانی دارند.

فصل اول

مقدمه و تعریف :

۱-۱) پیشگفتار:

ویروس CAV اولین بار در سال ۱۹۷۹ در ژاپن از واکسن های آلوده جدا و به نام chicken anemia agent نامگذاری شد. لغت agent برای بار اول زمانی استفاده شد که پس از اولین واگیری، مشاهدات میکروسکوپ الکترونی برای ردیابی ذرات ویروسی با شکست مواجه شد و هیچگونه اسید هسته ای مشاهده نگردید و زمانی این عنوان به کار برده شد که مشاهده گردید CAA تلقیح شده به جوجه های SPF^۱ یک روزه موجب آنمی آپلاستیک می شود. اکنون مشخص شده است این عامل یک ویروس است و نام آن chicken anemia virus می باشد.

خسارت اقتصادی ناشی از CAV شامل افزایش مرگ و میر و رشد کم و نامنظم و هزینه مصرف آنتی بیوتیک برای کنترل عفونت های ثانویه است. عده ای معتقدند که این عامل در اتیولوژی چندین سندرم از جمله سندرم هموراژیک، سندرم آنمی آپلاستیک همواژیک، سندرم آنمی درمانیت و بیماری بال آبی نقش دارد. این ویروس از اکثر کشورها جدا شده است و از طریق مادر به جوجه و نیز استفاده از واکسن های آلوده منتقل می شود. در ایران شواهد سرولوژیک آن به اثبات رسیده و نیز به وسیله آزمایش PCR وجود ژنوم آن تایید شده است (۳). این عامل در برابر عوامل فیزیکی و شیمیایی غیر فعال کننده ویروس بسیار مقاوم است و همین مقاومت زیاد، حذف ویروس را از محیط های آزمایشگاهی و طبیعی مشکل می سازد.

بیماری حاصل از آن دو شکل کلینکی و تحت کلینیکی دارد. با توجه به ضررهای اقتصادی زیادی که در پی دارد نمی شود از آن چشم پوشی کرد. بنا بر اهمیت موضوع فعالیت بیشتر پژوهشگران ایران جهت شناسایی بیماری یا جداسازی عامل به روش های نوین برای غیر فعال نمودن عامل مولد بیماری ضروری است. مدارک فراوانی وجود دارد که نشان می دهند CAA پاتوژن جدیدی نیست اما ویروس بیماری زایی است که سالها نا شناخته بوده است. این عامل از طریق مادر به جوجه و نیز استفاده از واکسن های آلوده منتقل می شود و به احتمال بسیار زیاد در ایران وجود دارد.

در مطالعه محزونیه و همکاران میزان شیوع از نظر سرولوژیک همواره از ۲۰ درصد بالاتر بوده است و به طور متوسط ۷۸/۷ درصد تخمین زده می شود. این اولین گزارش در مورد وجود CIAV در ایران است. از آنجایی که شهر کرد

^۱-specific pathogen free

در وسط ایران واقع شده است و جوجه یک روزه از سایر استان ها در یافت می کند، به نظر می رسد که سایر مناطق هم آلوده هستند (۴۳). در مطالعه عمادی درصد موارد مثبت از نظر تیتراژ ۷۷/۳٪ گزارش شد و در آزمایش PCR ۱۹ تای آنها مثبت بودند (۳).

ویروس کم خونی عفونی جوجه فقط در جوجه ها شناسایی شده، اما سیرکو ویروس ها یا ویروسهای شبیه سیرکو در سایر گونه های پرندگان و پستانداران یافت می شوند. نتایج تست های سرولوژیکی بیانگر این است که این بیماری هیچ اهمیتی در بهداشت عمومی ندارد (۳). با توجه به سویه های مختلف جدا شده ویروس در نقاط مختلف دنیا، هدف از انجام این مطالعه بررسی میزان شباهت این سویه با سایر سویه های موجود می باشد که در نهایت خاستگاه ویروس را مشخص می کند (۶۴).

فصل دوم

کلیات :

۲-۱) عفونتهای سیر کو ویروسی:

خانواده سیر کو ویروس اخیراً شناسایی شده است و شامل ویروس هایی در پستانداران و پرندگان است. سیر کو ویروس PCV از این خانواده است که این ویروس در سال ۱۹۷۴ به عنوان آلودگی شبه پیکورنا ویروسی در سلول pk15 (کلیه خوک)، بدون ایجاد بیماری شناسایی شد. از آنجایی که ژنوم این ویروس DNA تک رشته ای است، این ذره را سیر کو ویروس نامیدند.

این ویروس با خصوصیات فیزیکی شیمیایی مشابه در جوجه ها و تعدادی از گونه های طوطی وجود دارد و در طوطی عامل بیماری پر و منقار طوطی PBDV^۲ نام دارد.

اگر چه این خانواده با ویروس های حیوانی خصوصیات مشابهی دارند، ولی در کل تفاوت اساسی بین CIAV و PBDV و PCV وجود دارد. به خاطر عدم شباهت رشته DNA یا اپی توپ های مشترک آنتی ژنی و استراتژی تکثیر و تفاوت های مورفولوژیکی پیشنهاد شد که CIAV متعلق به گروه جداگانه ای است.

گفته می شود که سیر کو ویروس ها از نتیجه ترکیب ژنوم نانو ویروس ها (ویروس گیاهان) و ویروس های شبیه پیکورنا ایجاد شده است.

علاوه بر CIAV، PCV، تعدادی جرم شبیه سیر کو ویروس در پرندگان که زندگی آزاد دارند هم وجود دارد (۶۴).

۲-۱-۲) کم خونی عفونی جوجه ها

کم خونی عفونی جوجه اولین بار توسط یواسا (Yuasa) در سال ۱۹۷۹ به عنوان یک بیماری جدید که توسط ذره ویروسی نوظهور ایجاد می شود، در جوجه های جوان گزارش شد (۸۳).

علائم بیماری، کم خونی آپلاستیک و آتروفی بافت های لنفوئیدی عمومی توام با سرکوب ایمنی بود که با دخالت سایر عفونت های ویروسی، باکتریال، یا قارچی به وخامت می گرایید. مطالعات بعدی نشان داد که ویروس نقش مهمی در ایجاد بیماری های چند فاکتوری که با سندرم خونریزی دهنده و کم خونی آپلاستیک ظاهر می شود ایفا می کند. پس از اولین شناسایی این بیماری و جدا سازی ویروس عامل آن در ژاپن، ویروس از سایر کشورهایی که صنعت مرغداری داشتند، جدا شد (۶۴).

^۲ -Psittacine beak and feather disease virus

این عامل در ابتدا عامل کم خونی جوجه chicken anemia agent یا CAA نامیده شد. (۸۳) اما بعد از مطالعه مشخصات مورفولوژی و بیوشیمیایی عامل ویروس کم خونی جوجه به (CAV) یا chicken anemia virus تغییر نام پیدا کرد.

عنوان CAV توسط کمیته بین المللی برای نام گذاری این ویروس پذیرفته شد. اما از آنجا که بیماری عموماً به کم خونی جوجه معروف است، بهتر است ویروس را ویروس کم خونی عفونی جوجه (CIAV) بنامیم (۶۴).

۲-۱-۳) اهمیت اقتصادی:

عفونت ایجاد شده توسط این ویروس در جوجه های با سن ۴-۲ هفته با سندرم کم خونی مشخص می شود. (۶۵، ۶۲، ۸۲). در این گله ها، رشد کند شده و مرگ و میر معمولاً بین ۱۰ تا ۲۰٪ است. اما گاهی تا ۶۰٪ هم می رسد. در جوجه های با سن ۶ هفته به بالا، علائم ناشی از عفونت CIAV که نشان دهنده سندرم کم خونی هموراژیک آپلاستیک باشند به طوقاطع دیده نشده است. آنچه در برخورد با عفونت CIAV پیش بینی می شود این است که به علت عفونت تحت کلینیکی تعداد لنفوسیت های T کاهش می یابد (۶۴).

۲-۲) اتیولوژی

۲-۲-۱) طبقه بندی: اخیراً این ویروس به عنوان تنها عضو از جنس ژیرو ویروس از خانواده سیرکویریده طبقه بندی شده است (۶۴).

۲-۲-۲) مورفولوژی:

ویروس کم خونی عفونی جوجه، ۲۰ وجهی با متوسط قطر ۲۶/۵-۲۵ نانومتر است (۶۴). نوع از این جرم معمولاً دیده می شود. جرم تیپ I به شکل حفره مرکزی است که توسط ۶ حفره جانبی احاطه شده و فاصله مرکز به مرکز هر کدام ۷/۵ نانومتر است، و یک شبکه سطحی منظم را تشکیل می دهد. این آرایش بیانگر ویروس ۲۰ وجهی است و ۳۲ زیر واحد مورفولوژیک دارد.

جرم تیپ II دارای ۱۰ سطح برآمده فضایی است که اثری از ساختار چرخ دنده را نشان می دهد. مقاطع تهیه شده از سلول های MSB ۱ آلوده به CIAV که با آنتی بادی های منوکلونال اختصاصی ضد CIAV واکنش داده اند، حضور جرم در داخل سلول را اثبات می کند و هر ۳ پروتئین ویروسی در اجسام آپوپتیک که به شکل ساختارهای تراکم الکترونی دیده می شوند حضور دارند.

در تعداد کمی از سلولها، ذرات ویروسی در سیتوپلاسم در ارتباط با میکروتوبول ها دیده می شوند. مقادیر متفاوتی

از چگالی ویریون ها در گرادیان کلرید سزیم گزارش شده است. برای این ویروس $\frac{g}{ml}$ ۱/۳۳-۱/۳۳ حد پایین

و $\frac{g}{ml}$ ۱/۳۷۵ - ۱/۳۵ حد بالا گفته شده است. ضریب ته نشین شدن CIAV در سوکروز حدوداً ۹۱ S بر آورد شده است (۶۴).

۲-۲-۳) ترکیب شیمیایی ویروس:

DNA ویروس:

CIAV دارای ژنوم تک رشته ای، حلقوی و دارای سنس منفی است (۱۰ و ۲). آنالیز توسط ژل الکتروفورز بیانگر این است که شاخه تک DNA (mr۶۷۵) در زمان آلودگی سلول های MDCC-MSB۱ با هر ۱۴ سویه از ویروس ایجاد می شود. این شاخه ۶۷۵ جفت بازی در بر دارنده بخشی از ژن است که پروتئین های کپسید ویروس را کد می کند (۷۱). ژنوم قابل تکثیر ویروس شامل ۲۲۹۸ یا ۲۳۱۹ زوج بازی است که اختلاف به ترتیب به حضور ۴ یا ۵ تکرار مستقیم از یک ردیف ۲۱ زوج بازی مربوط است. اکثر سویه های CIAV دارای ۴ تکرار مستقیم و یک ردیف جایگزین ۱۲ زوج بازی در بین آنها هستند (۷۲). در سلولهای عفونی هر ۲ نوع DNA تک رشته ای و ۲ رشته ای وجود دارد، اما در ویرون ها یک DNA تک رشته ای حلقوی با سنس منفی وجود دارد. تبدیل فرم تک رشته ای به دو رشته ای برای رونویسی مورد نیاز است. در کل گرچه جدایه که تا به حال آنالیز شده اند خیلی شبیه یکدیگرند، لیکن اختلافاتی در توالی DNA بین سویه ها دیده شده است (۶۱).

تاد و همکاران به وسیله آنزیم های محدود کننده روی قطعات ۶۷۵ زوج بازی که نیمه N انتهایی چهار چوب باز شماره ۳ یا ORF۳ را کد می کند و باروش PCR تکثیر شدند، ویروس های جدا شده را به ۷ رده تقسیم نمودند. اگرچه روشن نبود که آیا این گروه ها از نظر بیولوژیکی با هم اختلاف دارند یا خیر (۷۱).

رنشا و همکاران حضور یک منطقه بسیار متغیر را در ناحیه ای که VP۱ را در اسید های آمینه ۱۵۱ - ۱۳۹ کد می کند، گزارش نمودند که در نتیجه این تغییرات در ترکیبات اسید آمینه ساختار پروتئین تولید شده، تغییراتی دیده می شود.

ساختارهای کایمری که در آنها یک تکه Nehl Bamh۱ از VP۱ بین گونه های CIA-۱ و CUX-۱ جایجا شده بود نشان داد که این تغییرات روی تکثیر ویروس در سلولهای MSB۱ اثر می گذارد (۶۰). تغییرات مشابهی برای جدایه های برزیل و استرالیا در این ناحیه VP۲ گزارش شده است (۳).

تا به حال همه سویه هایی که تعیین توالی شده اند به استثنای یک مورد دارای ۳ ORF بودند که پروتئین های ۲۵ (ORF۱)، ۲۴ (ORF۲)، ۱۳ (ORF۳) کیلو دالتونی را کد می کند. این قسمت ها کمی روی هم قرار دارند. علاوه بر اینها یک ناحیه پروموتور و یک سیگنال پلی آدنیلایسون نیز وجود دارد. از آنجا که ORF ها روی زنجیره مکمل ژنوم قرار دارند آنها را به ترتیب C۱، C۲ و C۳ می نامند. ORF۳ درون ORF۲ قرار گرفته است و ORF۲ کمی روی ORF۱ همپوشانی دارد.

سویه ژاپنی ۲-CAA۸۲ حاوی یک ORF چهارمی نیز هست (ORF۴) که در پایین ORF۱ بین نوکلوتیدهای ۱۹۴۱-۲۲۸۹ قرار گرفته است. تفاوت بین ۲-CAA۸۲ و ۱-cux و دیگر سویه های متفاوت این است که ۲-CAA۸۲ یک جایگاه آغازین ترجمه دارد که در دیگر نمونه ها وجود ندارد (۶۴).

اینکه ORF۴ در ۲-CAA۸۲ ترجمه شود روشن نیست اما احتمالاً بر پایه دنباله غنی از CG که به طور مستقیم بعد از کد انتهایی ORF۱ قرار دارد و توسط تعدادی ساختار سنجاق مویی و ۴ تکرار از ۱۸ نوکلئوتید دنبال می شود نیست. اهمیت این ساختار هائوز شناخته نشده است.

واحدهای تکرار شونده و ردیف های جایگزین ۱۲ زوج بازی به فاکتورهای ترجمه ای متفاوت باند می شود. ترجمه خوب نیازمند باز شدن فاکتورهای ترجمه به DR^۲ و ردیف های جایگزینی ۱۲ زوج بازی است.

تکثیر زیاد در آزمایشات *in vitro* فعالیت ترجمه را ۴۰-۵٪ کاهش می دهد (۵۹). DNA ویروس شامل ۳ عدد DR است اما با حذف جایگزینی ۱۲ زوج بازی قادر نخواهد بود که اجرام زنده ویروس تولید کند.

موتاسیون در ردیف جایگزینی ۱۲ زوج بازی باعث کاهش سیتوپاتوژنیسته می شود. این در حالی است که اپی توپ خنثی ویروس هنوز تولید می شود (۶۴). تنها یک mRNA پلی سیسترونیک^۴ از ۲۱۰۰ باز آلی برای ORF ۳ کد شده تولید می شود.

استفاده کدهای آغازین AVG میانی برای سنتز پروتئین های ۵۱ و ۱۳ کیلو دالتونی برای ویروس های DNA دار منحصر به فرد است. در ضمن یک رونوشت کوچک ۴ کیلو بازی گزارش شده است (۵۹).

۲-۲-۴) پروتئین های ویروسی

پروتئین ویروسی ۵۰ کیلو دالتنی (VP۱) تنها پروتئین جدا شده از اجرام ویروسی تخلیص شده است. ۴۰ اسید آمینه N- انتهایی که یک شباهت محدود به پروتئین های هیستونی را نشان می دهد نقش باند شدن DNA به کپسید ویروس را دارا است (۱۵).

پروتئین ۳۰ کیلو دالتونی VP۲ غیر ساختاری احتمالاً به عنوان یک پروتئین سکو در حین اجتماع ویریون عمل می کند و بنابراین VP۱ در مسیر صحیح می پیچد (۳۹).

سومین پروتئین ویروسی به وزن ۱۶ کیلو دالتون همراه با هسته سلولهای عفونی است ولی در اجرام ویروسی تخلیص شده وجود ندارد (۶۴).

^۲ -Direct repeat

^۴ - polysisitronic

داگلاس و همکاران با استفاد از آنتی بادی های مونوکلونال نحوه بیان ۳ پروتئین در سلولهای عفونی MSB^۱ را نشان دادند. VP_۲ و VP_۳ ظرف ۱۲ ساعت قابل تشخیص اند ولی VP_۱ تا ۳۰ ساعت بعد از عفونت آشکار نمی شود (۱۸).

پروتئین VP_۳ ویروس که آپوپتین^۵ نامیده می شود یک محرک قوی برای مرگ سلول های تیموس جوجه و رده های سلولی لمفوبلاستوئید جوجه است. آپوپتین کوچک شده که ۱۱ اسید آمینه آخر آن حذف شده باشد قادر به تحریک مرگ نخواهد بود.

VP_۳ سالم برای تکثیر ویروس لازم است. در تحقیقات گسترده ای نشان داده شد، آپوپتین ویروس، مرگ را در تعدادی از رده های سلول لمفوبلاستوئید انسانی و سلول استوسارکومای انسانی تحریک می کند، ولی اثری روی سلول های انسانی نرمال ندارد.

برقراری مرگ در سلول های توموری انسان از P53 مستقل است ولی با Bcl_۲ تسریع می شود. فعالیت های آپوپتین caspase_۳ سلولی و یکی از caspase های پایینی برای انجام مرگ سلولی برنامه ریزی شده ضروری است. آزمایشات حیوانی که با استفاد از آدنوویروس های حامل ژن آپوپتین انجام شده پیشنهاد کرده است که آپوپتین برای درمان انسان های مبتلا به سرطان می تواند بکار رود.

مطالعاتی که با استفاده از آنتی بادی منوکلونال خنثی کننده در وسترن بلائینگ انجام شده، بیانگر این است که احتمالاً اپی توپ های خنثی کننده، قطعات VP_۱ و VP_۲ هستند (۶۴).

این تئوری در مطالعات داگلاس و همکاران تأیید شده است. آنها نشان دادند که VP_۱ و VP_۲ در همان ساختارهای هسته ای در سلول عفونی حضور دارند (۱۸).

آنتی بادی های خنثی کننده بعد از تلقیح جوجه ها با سلول های حشره حاوی VP_۱ و VP_۲ ایجاد می شود، اما با سلول های که شامل تنها VP_۱ و VP_۲ بودند، بوجود نمی آید. آنتی بادی های منوکلونال خنثی سازی ویروس با تولیدات Baculovirus حاوی VP_۱ تنها در صورتی ایجاد می شود که همزمان VP_۲ هم تولید شوند، اما در کپسیدهای ویروسی که تنها VP_۱ داشته باشند آنتی بادی های منوکلونال خنثی کننده ویروس با VP_۱ اصلی باند می شود اما با پروتئین ها دناتوره شده باند نمی شود. این امر نقش VP_۱ را به عنوان یک پروتئین پایه تقویت می کند (۶۴).

۲-۲-۵) تکثیر سلول :

ویرون ها احتمالاً به روش جذب و نفوذ معمولی داخل سلول می شوند. مقدار کمی از رونوشت DNA ویروس پلی سیسترونیک ۲ کیلو بازی، ۸ ساعت بعد از عفونت در سلول های MSB^۱ ظاهر شده و حداکثر در ظرف ۴۸ ساعت حاصل می گردد (۶۵).

^۵ -Apoptin

VP₃ شش ساعت و VP₂ دوازده ساعت بعد از عفونت حضور دارند. پروتئین کپسید VP₁ تا ۳۰ ساعت بعد از عفونت قابل جدا سازی نیست. تکثیر DNA با مدل rolling cycle اتفاق می افتد. جایگاه شروع واقعی برای تکثیر DAN مشخص نشده است گرچه با سامی و همکاران نشان دادند که شروع همانند سازی DNA از یک جایگاه ۹ نوکلئوتیدی است (۷). تاد پیشنهاد می کند که VP₁ ممکن است نقشی در تکثیر DNA داشته باشد (۷۲). فقط یک ناحیه توانایی رونویسی را دارد. این توالی بین ۱۵۰-۳۵۰ قرار دارد. مکان Cap در این توالی بین ۳۵۶-۳۵۲ است. سیگنال پلی آدنیلایسون در توالی ۲۲۸۷ قرار دارد که برای کل ژنوم است. ناحیه پروموتور CAV حاوی یک جعبه TATA است که DNA poly merase رونویسی را از آنجا شروع می کند (۶۱).

تکثیر ویروس کم خونی در جوجه به طور اولیه درهما سیتو بلاست های مغز استخوان و پیش لنفوسیت های T در قشر تیموس رخ می دهد. اگرچه ویروس در سایر ارگان ها نیز جدا شده است. همچنین تکثیر ویروس باعث مرگ سلولی می شود که عامل آن VP₃ است.

۲-۲-۶) مقاومت به عوامل فیزیکی و شیمیایی: ویروس کم خونی عفونی جوجه نسبت به اغلب ضد عفونی کننده ها مقاومت زیادی دارد. ضد عفونی کردن ویروس موجود در شیرابه کبد با فتل ۵۰٪ به مدت ۵ دقیقه ویروس را غیر فعال کرده است. همچنین مطالعات بیانگر این نکته است که این ویروس به اثرات ضد عفونی کننده اتیل اتر ۵۰٪ و کلرو فرم به ترتیب ۱۸ ساعت و ۱۵ دقیقه مقاوم بوده است. ضد عفونی کردن شیرابه کبد با سود ۱/۱ نرمال برای ۱۰ دقیقه در دمای اتاق، بتا پروپیونولاکتون ۴٪ به مدت ۲۴ ساعت در ۴ درجه سانتی گراد یا فرمالدهید ۵٪ به مدت ۲۴ ساعت در درجه حرارت اتاق ویروس را به طور ناقص غیر فعال کرده است. ضد عفونی با گلو تار آلدهاید برای ۱۰ دقیقه در دمای اتاق، بتا پروپیونولاکتون ۴٪ به مدت ۲۴ ساعت در ۴ درجه سانتی گراد یا فرم آلدهاید ۵٪ برای ۲۴ ساعت در درجه حرارت اتاق ویروس را کاملاً غیر فعال کره است (۶۴).

۲-۳-۳) طبقه بندی سویه ها:

۲-۳-۱) خواص آنتی ژنی: با استفاده از آنتی بادی های پلی کلونال هیچ تفاوت آنتی ژنی در بین ویروس ها CIAV جدا شده ژاپنی، اروپایی و آمریکایی مشخص نشده است (۱۱)، در نتیجه می توان پذیرفت که تمام سویه ها متعلق به یک سرو تیپ هستند (۵۵)، اما بر اساس تفاوت در الگوهای واکنش با آنتی بادی های منوکلونال و تفاوت های توالی DNA می توان تغییراتی در الگوهای پروتئین پیشگویی کرد و انتظار داشت که بیماری زایی سویه ها احتمالاً متفاوت باشد (۶۴).

۲-۳-۲) تفاوت های ملکولی

توالی اسید آمینه سویه های مختلف جدا شده از نقاط مختلف دنیا معین شده است. به تفاوت های کوچک در توالی اسیدهای آمینه، مخصوصاً برای اسید آمینه ۱۵۱-۱۳۹ از VP₁ و همچنین انتهای کربوکسی VP₂ و VP₃ توجه شده است (۶۰).

مقایسه سویه های جدا شده از اروپا و آمریکا، ژاپن و استرالیا نشان می دهد که ۲ سویه استرالیایی بیشتر از سویه های اروپایی و امریکایی به هم وابسته اند این ۲ سویه از استرالیا در ناحیه بسیار متغیر از VP۱ تفاوت دارند (۱۰). مطالعه بیماری زایی روی تعدادی از ویروس های chimeric که با دستکاری دچار تغییرات متعدد شده بودند، نظیر ناحیه بسیار متغیر، نتیجه داد که این تغییرات در بیماری زایی مشارکت نسبی ندارند. اما مطالعات با سویه های تغییر یافته ای که تنها در این منطقه دستکاری شدند، گزارش نشده است و جواب پرسش اهمیت ناحیه متغیر در پاتوژنیسته ویروسی را حل نشده باقی گذارده است (۶۴). گرچه معمولاً پذیرفته شده که سویه های جدا شده از سراسر جهان اساساً در پاتوژنیسته تفاوتی ندارند، لیکن در مطالعات خیلی کمی سویه های مختلف را تحت شرایط تجربی مقایسه کرده اند.

۳-۳-۲) پاتوژنیسته: اگرچه پذیرفته شده است که سویه های جدا شده در سراسر جهان از لحاظ پاتوژنیسته فرقی با هم ندارند، Yuasa و Imai در جدایه را که دوازده بار در سلول های MSB۱ پاساژ داده شده بودند مقایسه کردند و تفاوت های کمی در حدت سویه ها به دست آمد. این داده ها مربوط به سن هفت روزگی است و تلقیح در سن دو هفتهگی آسیبی ایجاد نکرده است (۸۰).

۳-۳-۴) تخفیف حدت یافتن:

تخفیف حدت CIAV بعد از ۱۲ پاساژ در سلول های MSB۱ توسط بولو و فوجیس گزارش گردید. اما گریو و همکاران و یوآسا دریافتند که تفاوتی در پاتوژنیسته بین پاساژ ۱۰ و ۴۰ وجود ندارد (۲۵).

تاد و همکاران گزارش کردند که سویه CUX-۱ بعد از ۱۷۳ پاساژ در سلول های MSB۱ از لحاظ بیماری زایی دارای حدت کمتری شد. تخفیف حدت در اثر تغییرات ژنتیکی جمعیت ویروس ایجاد می شود (۷۲).

سویه های اصلی حدت کمتری داشتند ولی نتیجه این تحقیقات ممکن است پایدار نباشد چرا که بیماری زایی یک سویه بعد از ۱۰ پاساژ در جوجه های جوان برگشت می کند. پاساژهای اضافه به P۳۲۰ در سلول های MSB۱ به تخفیف حدت منجر می شود.

۹ سویه کلون شده ملکولی از CUX، P۳۱۰ از نظر آنتی ژنیسته و پاتوژنیسته بیشتر آنالیز شدند. بیشتر ملکول ها اگر چه به طور کامل تخفیف حدت یافتند. ولی تعدادی از جوجه هادرجات مختلف کم خونی پیشرفته از ۰-۳۳٪ را نشان دادند و ۱ کلون باعث کم خونی در ۶۷٪ از پرندگان شد. در حالیکه ۸۳٪ با ویروس کم پاساژ داده شده کم خونی را نشان دادند. اما تفاوت میان کلون ها در الگوهای واکنش با آنتی بادی های منوکلونال گزارش گردیده است (۶۴).

۴-۲) میزبانهای آزمایشگاهی:

ویروس کم خونی عفونی جوجه می تواند در جوجه ۱ روزه، کشت سلولی یا در جنین جوجه (ماکیان) تکثیر و آزمایش شود.

۲-۴-۱) کشت سلولی: استفاده از کشت سلولی یک روش کامل برای جداسازی و انتشار ویروس است. تعدادی از رده های سلولی نظیر MSB۱-MDCC و JP۲-MDCC و رده سلول های B نظیر B۱-۱۱۰۴-LSCC، برای تکثیر و آزمایش CIAV مناسب اند.

رده های سلول لمفوبلاستوئیدی سلول B و سلول T به گونه ای تغییر کردند تا مقاوم به CIAV باشند. اخیرا کشت سلول های MSB۱ برای کشت آزمایشگاهی ویروس برتری دارند اگرچه بعضی از زیر رده هایی از MSB۱ حساسیت متفاوتی به عفونت دارند (۶۴).

تعدادی از گونه های CIAV نظیر CIAV-۱ به طور کلی در یک زیر رده از MSB۱ (MSB۱-L) تکثیر داده می شوند و به سختی در زیر رده های دیگری از MSB۱ (MSB۱-S) تکثیر می شوند. در حالیکه هر دو زیر رده به عفونت به CUX-۱ حساس هستند (۶۰).

اخیرا رده سلولی (C۱۴۷) CU۱۴۷ - MDCC به نظر می رسد بهترین رده سلولی برای CIAV سویه CIA-۱ باشد. در آزمایشات مقایسه ای ۳ روز بعد از عفونت سلول CU۱۴۷ با CIA-۱، VP۳ یافت می شود. ولی در سلولهای MSB۱ تا ۵ روز بعد از عفونت مثبت نمی شوند. علاوه بر این در آن زمان درصد سلول های مثبت به طور معنی داری در سلول های MSB۱ پایین تر از سلول های CU۱۴۷ بود.

تیتراسیون ویروس نیازمند این است که سلولهای تلقیح شده هر ۲-۴ روز تجدید شوند تا بارقت نهایی ویروس تخریب شوند. متناوبا تعریف رقت نهایی با آزمایش PCR می تواند انجام شود.

۲-۴-۲) جوجه: برای جداسازی و تکثیر CIAV می توان در موارد مشکوک از نظر علائم کلینیکی، نمونه رابه جوجه یک روزه عاری از آنتی بادی های مادری تلقیح کرد.

در مواردی که جداسازی ویروس در آزمایشگاه و یا آزمایشات PCR منفی است نیز این روش به کار می رود. جوجه های مثبت بعد از ۱۲-۱۶ روز علائمی مانند کم خونی و جراحات مشخصی در بافت های لنفوئیدی و مغز استخوان را نشان می دهند (۷۲). مرگ و میر ممکن است بین ۲۸-۱۲ روز بعد از تلقیح رخ دهد، اما معمولا پایین باقی می ماند و به سختی به ۳۰٪ می رسد. جوجه هایی که در زمان جنینی بورس آنها برداشته شده می توانند برای افزایش حساسیت جداسازی مخصوصا نمونه هایی باتیترهای پایین بکار روند. جوجه های دارای آنتی بادی مادری ضد CIAV به عفونت CIAV مقاوم بوده و نمی توانند برای جداسازی یا تکثیر CIAV بکار برده شوند (۶۴).

۲-۴-۳) جنین جوجه ماکیان؛

تکثیر CIAV در جنین جوجه به دنبال تلقیح در کیسه زرده توسط بلو و ویت گزارش شده است. محصول ویروس به طور متوسط از تمام قسمت های جنین به جز زرده و غشا کوریوآلتوئیک بعد از ۱۴ روز بدست می آید (۱).